

Sokak kedilerinin kahramanları

Sokakların gerçek sahipleri kedi ve köpekler... Zor şartlara, hatta insanın şiddetine rağmen hayatta kalmayı başarıyorlar. Neyse ki onlara yiyecek, barınak sağlayan, doğanın bir parçası olduklarını bilen insanlar da var. Ataşehir'deki Eston Çamlıkevler Sitesi sakinleri de onlar arasında. Site sakinleri bunun için bir de komisyon kurdular, adı: "Hayvanlarla İlişkileri Düzenleme Komisyonu."

LEYLA ÖZ

Onları önce binaların arasına sıkıştırdık, sonra açlığa susuzluğa bıraktık, yetmedi tekmeledik, hatta silah çekip vurduk... Sokak hayvanlarından söz ediyoruz, kedilerden ve köpeklerden. Oysa onlar insanın en yakın dostu, bizimle doğayı da şehri de paylaşmaya razılar. Ayrıca sadece onların bize değil, bizim de onlara ihtiyacımız var. Neyse ki bunun farkında olanlar var, tıpkı Ataşehir Eston Çamlıkevler Sitesi sakinleri gibi. Site sakinleri tek tek sokak kedilerine sahip çıkmakla yetinmeyip "Hayvanlarla İlişkileri Düzenleme Komisyonu" kurdu. Adı bile eşitlik ve

hak bilirliliği çağrıştıran komisyonun çalışmalarını üyeleriyle konuştuk:

Bu komisyonun kurulmasındaki amaç neydi?

Prof. Dr. Yasemin Claire Erensal: Sitemizde birbirini tanımazken bile kedilerin beslenmesi, kısırlaştırılması, hasta olduklarında veteriner götüürülmesi gibi konularda gayret gösteren bir takım insanlar vardı. Fakat bir de kedilerden rahatsız olduğunu beyan eden ve sesleri yüksek çıkan bir grup mevcuttu. Hem bu şikâyetleri değerlendirmek, hem kedilerin uygun koşullarda yaşamalarını sağlamak hem de çalışmalarımıza destek olacak insanlara ulaşmak için böyle bir çalışmanın doğru olabileceğini düşündük.

Komisyonun misyonundan biraz bahseder misiniz?

Ece Çitil: Komisyonun, sitemize sığınmış sokak kedileri için kısırlaştırma, barınacak yer sağlama, sularını temizleme gibi çalışmaları var. Bunun dışında yaptığımız en güzel şey insanların hayvanlara, hayvanların insanlara ısınmasını sağlamak. E-mail adresimizi yayınlıyoruz, insanlar şikâyetlerini ve isteklerini oradan bildiriyorlar. O gün kim müsaitse o kişinin kapısını çalarak sorununu dinliyor. Komisyonun en önem verdiği konu insanlarla konuşmak...

Melek Bozkurt: Mesela köpeği havlayan bir site sakinine, köpeği olan bir arkadaşımız kendi deneyimlerini aktarıyor. Uzun saatler çalışıyorlarsa,

Fotoğraflar: HAZAL ŞAKAR

Soldan sağa: Ece Çitil, Prof. Dr. Yasemin Claire Erensal, Reyhan Ekemen ve Melek Bozkurt.

onlar yokken gezdirme konusunda da yardımcı olabiliyoruz.

Nasıl bir araya geldiniz?

Melek Bozkurt: Bir sene evvel, sitede bakılan kedilerin toplatılıp sitenin dışına atılacağı gibi bir duyum aldık. Ondan sonra birbirimizi bulduk. Yasaları karıştırmaya başladık. Bir toplantı gerçekleşti ve şikâyetler dinlendi. Biz de "Kedileri buradan atmak, ölüme terk etmek yerine; bu şikâyetleri yok edecek bir çözüm, bir komisyon oluşturalım" dedik ve bir araya geldik. Çünkü bu hayvanların da burada yaşamaya hakkı var.

Komisyon için neden bu ismi seçtiniz?

Melek Bozkurt: Hayvan sevmeyenler, şikâyet edenler de katılsın diye bu ismi seçtik. Gerçi sevmeyen kimse katılmadı.

Destekleyenler zamanla çoğaldı mı?

Ece Çitil: Burada kedilerle ilgilenen birkaç kişinin varlığı diğerlerinin vicdanlarını rahatlatıyor. Ancak sosyal medyadan yazmak yetmez, maddi bir destekten ziyade, sevgisini verebilir, evini açabilirler. Bir dilekçenin altına imza atıp, var olduklarını gösterebilirler. Ama insanlar zaten birileri yapıyor, diye pek de umursamayabiliyor. Oysa gönüllü olabilmek demek, muhtaç olana, ne kadar gönülünüzden kopuyorsa, o kadar yardımcı olabilmek demektir.

Reyhan Ekemen: Telefon açıp, "Burada hasta kedi var" diyorlar. "Kim bakıyor bu kedilere, alın veterinerine götürün" diyen insanlar var. Kedisi olan kişiler bile bunu yapıyor.

Bu çalışmalar için kaynağı nereden sağlıyorsunuz?

Prof. Dr. Yasemin Claire Erensal: Siteden ve yönetimden maddi manevi destek almaksızın, tamamen gönüllü olarak çalışan bir grubuz. Bu tip faaliyetler için kaynak ayıran siteler var. Aidatlarının üzerine hayvanlar için de para toplanıyor, ama bizim sitede böyle bir şey yok.

Lara Çitil

Kaynak tamamen biz, gönüllülerden sağlanıyor.

Bu sitede hayvan sevmeyen insanların oranı fazla mı?

Prof. Dr. Yasemin Claire Erensal: Aslında fazla değil. Bunu belli eden, şikâyet eden sayısı az. Sadece yüksek sesle bu durumu ifade ediyorlar, problem bu...

Peki, bu insanların şikâyetçi olduğu konular neler?

Reyhan Ekemen: Mesela biri bana yemek verirken "Ne yapıyorsunuz" dedi, "Kedi besliyorum" diye cevap verdim. "Burada besleyemezsiniz, ben yürüyüş yolumda kedi görmek istemiyorum" diyerek bana hakaret etti ve gitti. O zaman kuşlar da uçmayacak. Kargalar var etrafımızda, onları ne yapacağız?

Prof. Dr. Yasemin Claire Erensal: Oysa insanların da yanlışları var, çöplerini vakitli vakitsiz kapı önüne bırakıyor ya da yangın kapısını açıyorlar. Böyle olunca kedi apartmanın içine giriyor ve çöpleri dağıtıyor, ihtiyaçlarını da görebiliyor. Ama bu hayvanların suçu değil ki.

Melek Bozkurt: Hayvan severler de

bazen onlara ve bize zarar veriyor. Bir yaşlı teyzemiz var mesela, apartmanın içinde evin önüne yemek koyuyor. Dolayısıyla bu da şikâyet konusu oluyor.

Komisyon çalışmalarınızı site dışına taşımak gibi bir düşünceniz var mı?

Prof. Dr. Yasemin Claire Erensal: Ataşehir'deki sitelerin bir araya getirildiği toplantılar yapılsa siteler de birbirlerinden haberdar olur. Tek tek yapılan faaliyetler yetersiz kalıyor. Bu durumda da belediyeden yardım talep ediyoruz. En önemlisi hayvan sevmeyenler belediye ile bizi korkutabileceklerini zannediyorlar, ama Ataşehir Belediyesi bizim yanımızda. Hayvan dostu bir belediye ve hayvan sevmeyene de "Ya bir dakika, bizler bununla beraber yaşıyoruz" dedirtecek türden reklam panoları hazırlıyor.

Ece Çitil: Eston Çamlievler'de bu konuda büyük ilerleme var. Olayın bu siteden ya da birkaç kişiden çıkıp, biraz daha kurumsal boyuta gelmesi lazım... Buradaki birkaç insanın var oluşu, insanların vicdanlarını rahatlatmamalı. ●